

Nejčastěji se vyskytující poruchy učení

Dyslexie – porucha schopnosti naučit se číst běžnými metodami a porozumět čtenému textu, přestože inteligence není snížena.

Děti (ale také dospělí) nejsou schopni číst dlouhé texty a pochopit jejich smysl.

Dysgrafie – obtíže s písemnou formou projevu, kdy dítě píše velmi ztěžka, neobratně, má problémy zapamatovat si tvar písmen. Jeho písmo je nečitelné a neuspořádané.

Dysortografie – ztížená schopnost osvojit si pravopis daného jazyka, ačkoliv se dítěti dostává běžného vedení. Děti s touto poruchou nejčastěji zaměňují krátké a dlouhé samohlásky, nerozlišují slabiky di-dy, ti-ty, ni-ny, vynechávají, přidávají, zaměňují písmena či celé slabiky.

Dyskalkulie – specifická porucha počítání a práce s matematickými symboly (např. obtíže s orientací na číselné ose, záměna číslic (6 a 9) a čísel (209 a 290) apod.)

Diagnostiku specifických poruch učení provádějí pedagogicko-psychologické poradny popř. speciálně pedagogická centra. Spolupracují zde pedagogové, psychologové, sociologové, lékaři-specialisté. Nejde jen o zjištění úrovně čtení, psaní a počítání, ale též rozumových schopností, úrovně řeči, zrakového a sluchového vnímání a dalších dovedností.

Nezbytně nutná je i spolupráce s učitelem, rodiči a žákem samotným.

Ne ve všech případech obtíží se jedná o specifickou poruchu učení!!!

Specifické poruchy učení nijak přímo nesouvisí s inteligencí!